

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 45/23

Luxembourg, 9. marec 2023

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-680/21 | Royal Antwerp Football Club

Nogomet: generalni pravobranilec Maciej Szpunar meni, da so pravila UEFA o doma vzgojenih igralcih deloma nezdržljiva s pravom Unije

Sistemi, v katerih med doma vzgojene igralce ne spadajo le igralci, ki trenirajo v zadevnem klubu, ampak tudi igralci iz drugih klubov iste nacionalne zveze, niso v skladu s pravili o prostem gibanju

Od sezone 2007/2008 Evropska nogometna zveza (UEFA) določa, da morajo imeti klubi na seznamu omejitve velikosti ekipe (*squad size limit list*), ki vsebuje največ 25 igralcev, vpisanih najmanj osem doma vzgojenih igralcev. Ti igralci so opredeljeni kot igralci, ki jih je ne glede na njihovo državljanstvo vsaj tri leta med 15. in 21. letom usposabljal njihov klub ali drug klub iz iste nacionalne zveze. Od teh osmih igralcev so se morali vsaj štirje usposablјati v zadevnem klubu.

Na podlagi teh pravil je *Union royale belge des sociétés de football association* (URBSFA) sprejela v bistvu podobna pravila za nogometne klube, ki sodelujejo v poklicnih nogometnih divizijah. V nasprotju s pravili UEFA pa belgijska pravila ne zahtevajo, da so se morali štirje od osmih doma vzgojenih igralcev usposablјati v zadevnem klubu.

UL (poklicni nogometaš) in Royal Antwerp (poklicni nogometni klub) pred prvostopenjskim sodiščem v Bruslju za postopke v francoščini (Belgija) v bistvu trdita, da pravila UEFA in URBSFA o doma vzgojenih nogometaših kršijo svobodo gibanja delavcev v Uniji. Menita, da ta pravila omejujejo možnost poklicnega nogometnega kluba, da zaposli igralce, ki ne izpolnjujejo zahteve glede lokalnega ali nacionalnega klubskega članstva, in jih uvrsti na tekmo. Ista pravila prav tako omejujejo možnost igralca, da ga zaposli in uvrsti na tekmo klub, v zvezi s katerim se ne more sklicevati na tako klubske članstvo. Belgijsko sodišče je vprašanji v zvezi s tem predložilo Sodišču.

Generalni pravobranilec M. Szpunar s sklepnimi predlogi, sprejetimi danes, najprej in predvsem opozarja, da športne dejavnosti, ki so del gospodarskega življenja, spadajo med temeljne svoboščine Pogodbe.

Trdi, da **lahko pravila o doma vzgojenih igralcih povzročijo posredno diskriminacijo državljanov drugih držav članic**. Dejstvo je, da mlajši kot je igralec, večja je verjetnost, da prebiva v kraju, iz katerega prihaja. Zato bodo sporne določbe nuno negativno vplivale na igralce iz drugih držav članic. Čeprav so sporne določbe oblikovane nevtravno, so lokalni igralci v prednosti pred igralci iz drugih držav članic.

Vendar bi bila taka posredna diskriminacija lahko upravičena: generalni pravobranilec se strinja s trditvijo, da so sporne določbe po definiciji primerne za doseg cilja usposablјanja in zaposlovanja mladih igralcev. Glede poklicnega športa generalni pravobranilec opozarja, da je Sodišče že v ključni sodbi v zadevi *Bosman* ugotovilo, da je treba zaradi precejšnjega družbenega pomena športnih dejavnosti in zlasti nogometa v Evropski uniji priznati, da je cilj spodbujanja zaposlovanja in usposablјanja mladih igralcev legitimen.

Kljub temu ima **generalni pravobranilec določene pomisleke glede splošne skladnosti spornih določb v zvezi z opredelitvijo doma vzgojenih igralcev**. Če je, kot to velja po pravilih UEFA in URBSFA, doma vzgojeni igralec ne le

igralec, ki ga je usposabljal klub sam, ampak tudi igralec, ki ga je usposabljal drug klub v nacionalni ligi, se sprašuje, ali sporne določbe dejansko prispevajo k doseganju cilja, da klubi usposablajo mlade igralce.

Ti dvomi se seveda povečajo, če je zadevna nacionalna liga večja. Če lahko klub v veliki nacionalni ligi „kupi“ do polovico doma vzgojenih igralcev, bi bil cilj spodbujanja tega kluba k usposabljanju mladih igralcev ogrožen.

Zato, medtem ko generalni pravobranilec meni, da je zahteva, da je treba na seznam igralcev za tekmo vpisati vnaprej določeno število doma vzgojenih igralcev, upravičena, z vidika usposabljanja ne vidi razloga, da je opredelitev doma vzgojenih igralcev razširjena na igralce zunaj določenega kluba, vendar znotraj zadevne nacionalne lige.

Enaki preudarki veljajo za cilj izboljšanja ravnovesja tekmovalnih zmožnosti ekip. Če morajo na podlagi zadevnih ukrepov vsi klubi usposablјati mlade igralce, se bo splošno ravnovesje tekmovalnih zmožnosti ekip verjetno povečalo. Tudi uresničevanje tega cilja je ovirano, če se lahko klubi zatečejo k doma vzgojenim igralcem iz drugih klubov v isti ligi.

Generalni pravobranilec tako ugotavlja, da **sporne določbe niso dosledne in zato niso primerne za doseg cilja usposabljanja mladih igralcev: med doma vzgojenimi igralci ne sme biti igralcev, ki izvirajo iz drugih klubov, in ne iz zadevnega kluba.**

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začnajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

